WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 50 11 DEC. 1965

WALT DISNEY

Willie Wortel

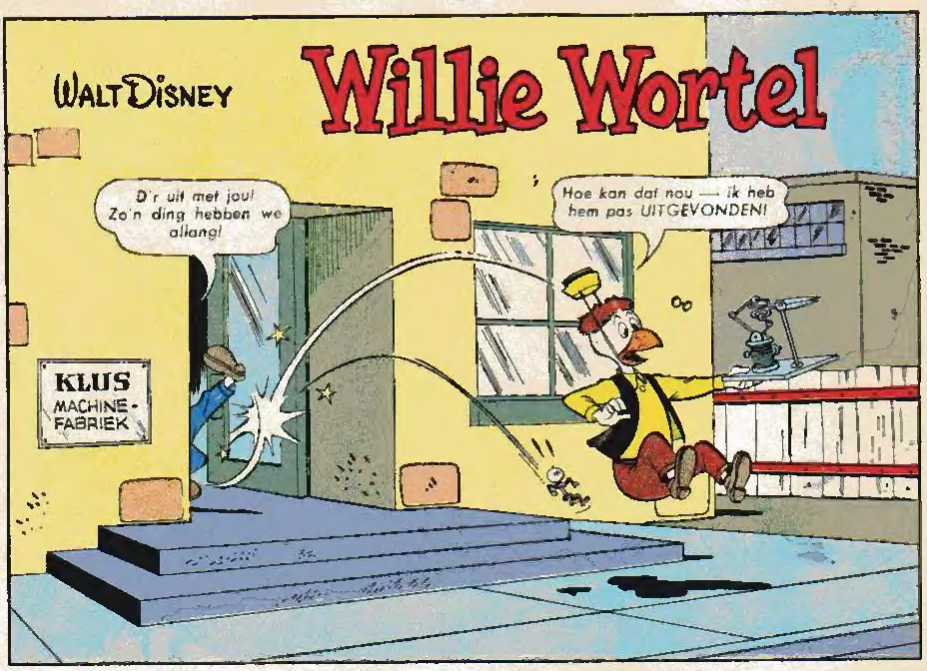

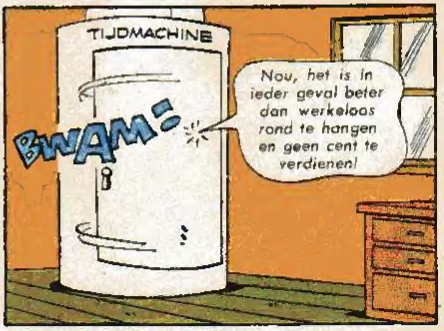

WRRRRRRR!
TIJDMACHINE

Misschien kunnen ze in het STENEN TIJDPERK iets gebruiken!
TIJDMACHINE

Wacht even, meneer! Ogenblikje!

Lieve help! Kijk eens wat een baard!
Ach, natuurlijk, hij kan een SCHEERAPPARAAT gebruiken!

Niet weggaan, meneer, ik ben zo terug!

Wat doe ik nou? Ik kan in het stenen tijdperk immers niets vinden waar ik een SCHEERAPPARAAT van kan maken!

Het enige wat ik kan doen, is naar huis gaan en er een maken!
TIJDMACHINE

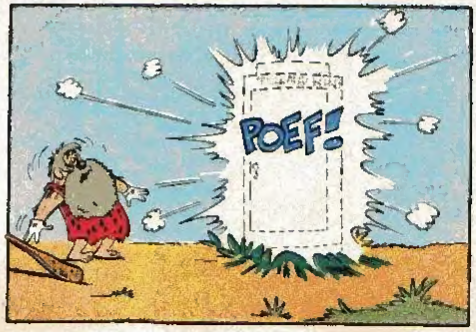
POEF!

WERKPLAATS
MACHINE
Ik moet opschieten!
Weldra . . .
Ziezo! En dit scheerapparaat werkt op batterijen, omdat ze daar natuurlijk geen elektrische stopcontacten hebben!
POEFF!
TIJDMACHINE
Alstublieft, meneer, voor f 10,98 is hij van u!
FL. 10.98!?
Kom nou, voor drie keien krijg ik een scherpgeslepen steen op de rotsmarkt!
En bovendien, waar haal ik een nieuwe batterij vandaan als de oude op is?
Nou, ook op de ratsmarkt?
Maak dat je wegkomt met die waardeloze uitvindingen van je!
Jo meneer!
En laat ik je hier nooit meer zien!
Nee meneer — AUW!
TIJDMACHINE
KLUNK!

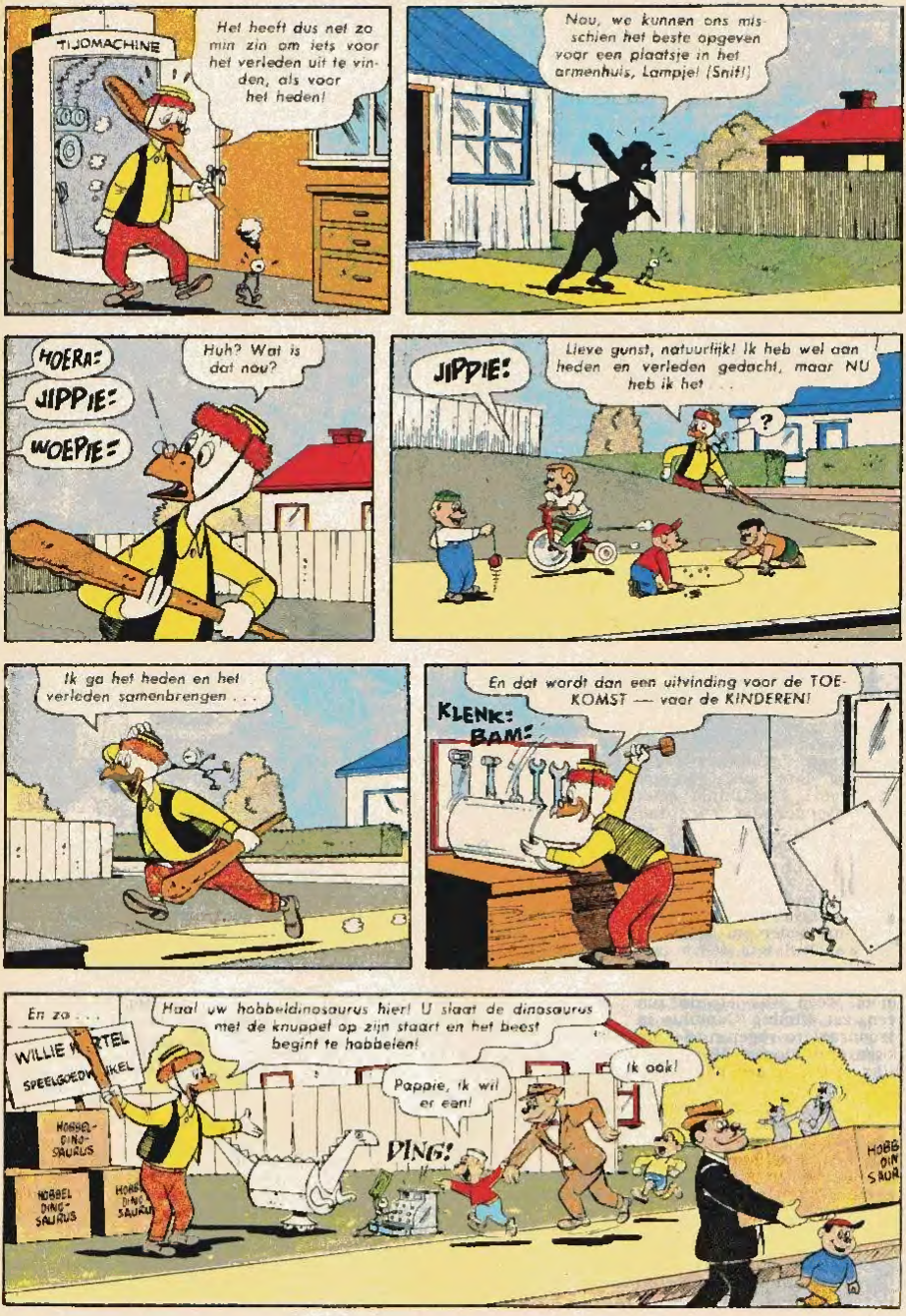
TIJDMACHINE
Het heeft dus net zo min zin om iets voor het verleden uit te vinden, als voor het heden!
Nou, we kunnen ons misschien het beste opgeven voor een plaatsje in het armenhuis, Lampje! (Snif!)
HOERA!
JIPPIE!
WOEPIE!
Huh? Wat is dat nou?
JIPPIE!
Lieve gunst, natuurlijk! Ik heb wel aan heden en verleden gedacht, maar NU heb ik het . . .
?
Ik ga het heden en het verleden samenbrengen . . .
En dat wordt dan een uitvinding voor de TOEKOMST — voor de KINDEREN!
KLENK!
BAM!
En zo . . .
Haal uw hobbeldinosaurus hier! U slaat de dinosaurus met de knuppel op zijn staart en het beest begint te hobbelen!
Pappie, ik wil er een!
Ik ook!
PING!
HOBBEL DING-SAURUS

KONING CUMULUS en de regenbui

Verteld door:
GUUS STEENBERGEN

KONING Cumulus van Atmosferia regeerde best, vond iedereen. Maar er was wel iets raars met hem. Hij ging namelijk alleen maar uit als het regende. Zolang 't mooi weer was en de zon scheen, zat Koning Cumulus in de troonzaal te regeren, dat de stukken eraf vlogen. Maar nauwelijks vielen er een paar spettertjes, of daar had je de koning. Met een lange regenjas aan en hoge laarzen wandelde hij zielsvergenoegd door de regen. 't Was zelfs zó erg met hem, dat hij er een minister voor regenzaken op na hield. Die luisterde naar alle weerberichten. En zo gauw de omroeper zei: „Dames en Heren, er komt veel bewolking, met hier en daar regen," draafde de minister naar de koning om het hem te gaan vertellen.

De koningin vond het niet zo erg leuk dat haar man alleen maar van regen hield. Ze probeerde weleens hem mee uit wandelen te krijgen als de zon scheen, maar de koning wou nooit mee. „Nee, Mathilde," zei hij dan, „ik heb nu echt geen tijd, Er moet geregeerd worden zolang de zon schijnt. Want je zult 't zien: aanstonds komt de minister voor regenzaken me waarschuwen dat het gaat regenen. En dan moet ik klaar zijn. Anders mis ik misschien de mooiste bui van de hele zomer." Jaar in, jaar uit ging dat zo. En zo langzamerhand was de koningin er aardig aan gewend geraakt. Ook nu was 't weer zomer. En wát voor 'n zomer! Al haast een maand aan één stuk was het prachtig weer. Iedereen was in zijn nopjes. Tenminste, bijna iedereen. Want Koning Cumulus vond het maar niks. Hij was allang uitgeregeerd nu 't zo lang achter elkaar niet regende. En dus verveelde hij zich verschrikkelijk. De hele dag ijsbeerde hij mokkend door het paleis. En de arme minister voor regenzaken werd haast gek van zijn gezeur. Wel tien keer op een dag moest hij de koning komen vertellen wat 't weerbericht was. En als de koning dan hoorde dat ook de volgende dag de zon wéér zou schijnen, werd hij nog somberder. Op een mooie morgen kwam de koningin de deur van 't paleis uit om in 't park te gaan wandelen, toen de minister voor regenzaken

Illustratie: Tom Beek

haar bijna omverliep. „O, pardon, Majesteit," zei de minister verschrikt, „Ik had u echt niet gezien." „'t Geeft niet, hoor," zei de koningin. „Ik begrijp 't wel. U liep natuurlijk over het weer te prakkizeren." „Zo is 't, Majesteit," zuchtte de minister. „Ik liep er juist over te denken hoe leuk 't zou zijn als ik de koning nu eens een regenbuitje kon bezorgen. Hij zou er helemaal van opknappen. En ik ook." „Ja," glimlachte de koningin. „En dan moest u hem dat morgen kunnen aanbieden. Want dan verjaart hij. Hij zou 't vast een prachtig cadeau vinden." „Ja," zei de minister nadenkend. „Maar hoe maak ik nu een regenbui?"
Even stonden de koningin en de minister elkaar zwijgend aan te kijken. Toen zei de koningin: „Ik weet 't. Luister eens. Dan zal ik U mijn plannetje vertellen."
Een hele poos stond de koningin druk te praten. De minister voor regenzaken luisterde aandachtig. Zo nu en dan keek hij wel wat bedenkelijk. Maar tensiotte zei hij toch: „Majesteit. Ik zal mijn best doen. U kunt erop rekenen."
De volgende morgen, op de verjaardag van Koning Cumulus, scheen de zon weer net zo mooi als altijd. De koning was dan ook helemaal niet in de stemming om nu eens gezellig feest te gaan vieren. Maar ja, er kwamen natuurlijk een heleboel mensen feliciteren. En 's avonds was er een feestdiner. Want dat hoorde nu eenmaal zo. 't Diner was net afgelopen toen ineens de minister voor regenzaken haastig kwam binnenstappen.
Hij ging naar de koning toe en zei: „Majesteit, er komt een dikke regenbui aan. Zal ik uw regenkleren halen of vindt u het te laat om nog uit te gaan?" „Nee hoor," zei de koning, „'t is voor mij nooit te laat om van een buitje te profiteren. En zeker nu niet, na al die dagen zonder ook maar één druppeltje. Ik ga wandelen." „Dan wandel ik mee," zei de koningin. „Maar ik ga wel die grote paraplu halen die in de hal staat. Daar kunnen we samen gezellig onder." „Ik vind 't prachtig," zei de koning. „Als je maar niet gaat mopperen over natte voeten en zo." Even later kwamen de koning en de koningin de trappen van het paleis af, heel knus onder een grote, gróte paraplu. „Sjonge, wat regent 't," zei Koning Cumulus voldaan. „Maar 't is toch wel een klein buitje. Want daarginds zie ik de maan alweer door de bomen schijnen." „Laten we dan maar gauw een eindje omlopen," zei de koningin. „Kom, we gaan die kant op."
Ze wandelden samen over de grote laan naar de vijver, terwijl de regen almaar op hun paraplu kletterde. De koning genoot echt van de wandeling. Hij wou er dan ook niet van horen toen de koningin voorstelde door een zijlaantje weer terug te gaan naar 't paleis.
„Nee hoor," zei Koning Cumulus, „we wandelen helemaal om de vijver heen. Dat is maar een klein eindje." En hoe de koningin ook tegensputterde, hij wandelde maar verder. Maar plotseling, wat was dat nu? De regen hield op, zomaar ineens. Geen druppel viel er meer. „Hé," zei de koning verbaasd. „Da's gek, zeg. Zó regent 't dat het gliet. En zó is 't pikdroog. Dat heb ik nu nog nooit meegemaakt." „Och," zei de koningin haastig, „Ik vind 't helemaal niet raar. 't Was gewoon een klein buitje. Anders niets. Laten we maar weer gauw naar binnen gaan." Ze probeerde de koning vlug een zijlaantje in te trekken. Maar Koning Cumulus wilde niet. Hij stapte onder de paraplu vandaan en keek onderzoekend rond. Toen werden zijn ogen groot van verbazing. Nu was 't ook wel héél vreemd wat hij zag. Want daar, een eindje achter hem in de laan, stond een grote rode brandweerauto. En achter het stuur, met de glimmende brandspuit nog in de hand, zat... de minister voor regenzaken. „Wel alle druppels op mijn paraplu," riep Koning Cumulus spinnijdig, „nou snap ik 't. U was me voor de gek aan 't houden met die regenbui. 't Is mooi, dat moet ik zeggen." Maar nu trok de koningin haar man aan z'n mouw. „Luister nu eens, beste Cuum," zei ze vleiend, „de minister kan er echt niets aan doen, hoor. 't Plannetje was helemaal van mij. Ik wou je op je verjaardag zo graag een plezier doen. 't Is alleen jammer dat de bui zo ineens is opgehouden. Hoe komt dat eigenlijk?" „Het water in de brandweerauto was op, Majesteit," zei de minister voor regenzaken treurig. „U ging veel verder het park in dan we hadden afgesproken. En daardoor liep alles mis." „Ja," zei de koningin, „Ik was er al bang voor. Maar er is nu niets meer aan te doen. Gaat u maar gauw terug met de brandweerauto. Wij wandelen wel naar huis."
Dat liet de minister zich geen tweemaal zeggen. Een ogenblik later was de rode brandweerauto dan ook al verdwenen.
„Wel verdikkie," mopperde de koning. „Hoe kon je dat nu doen, Mathilde?" „Nou, Ik dacht dat 't wel leuk zou zijn als 't op je verjaardag regende," zei de koningin luchtig. „En wat geeft 't nu eigenlijk dat je regenbui niet uit een wolk kwam vallen, maar uit een brandspuit?"
Even leek 't erop dat Koning Cumulus erg boos zou worden. Maar ineens klaarde zijn gezicht op. „Eigenlijk heb je nog gelijk ook," zei hij. „'t Is toch te gek dat ik dag in dag uit maar moet gaan zitten wachten op een regenbuitje, terwijl 't een koud kunstje is er een te maken." En tevreden wandelde hij samen met de koningin terug naar 't paleis. Sindsdien kan Koning Cumulus elke dag genieten van een heerlijke plensbui. Want als 't niet écht wil regenen, wandelt de koning nu in de bui die de brandweerauto hem levert. Hij wandelt dan door de goudenregenlaan heen. En hij komt door de blauwe-regenlaan terug. Dan is hij juist weer thuis vóór de regenauto leeg is!

WALT DISNEY

Madam Mikmak

Oh, grutten! Ik moet nog soep maken!
Dan eerst maar een paar vleermuizen vangen!
Dan . . .
(Slurp!) Ah . . . voortreffelijk!
KLOP! KLOP!
Hé, wie kan dat wezen?
AAUW!
Het zal mijn neef zijn!
PLOEBS!
En geen ander, nicht Mikmak!
Oh, hij is het, hij is het werkelijk! Welkom, neef!
Hoe gaat het met je? Slecht, hoop ik! (Oeps!) Je ziet er betabberd uit!
OINK!
Jij ziet er ook goed uit, dank je!
PLOP!
Later . . .
En, vertel nou eens, wat heb je al die tijd uitgespookt?
Niks!
SLOEBER!
SLOBBER!
SLAB!
Ik kan nooit een baan houden . . . (Snuf!) Ik heb net mijn baantje als manusje-van-alles bij een raketbasis verloren . . . (Snif!) . . . De hete zaak ging naar de maan!
Foei toch!

KLOP! KLOP!
Kop op, neef! Daar zal je de Zware Jongens hebben! Misschien hebben die wel een baantje voor je!
SLURP! SLURP!
Kom erin, jongens! Mag ik je voorstellen aan mijn neef, Hannes de Boffer!
Goeiedag!
ZWARE JONGENS
Oef! Kijk een beetje uit!
Ik struikelde!
DREUN!
Leuk je te ontmoeten, neef Hannes . . . „Boffer" zei je toch, hè?
Ja, zo noemen ze me!
SLURP!
176-552
ZWARE JONGENS
Zeg, we zouden jou wel kunnen gebruiken bij een paar karweitjes! Ze noemen je natuurlijk zo omdat je geluk brengt! Hm?
Zoiets, ja!
Ik zal ze maar niet vertellen dat ik enkel ONgeluk breng!
Nou, dat zou enigjes zijn, neef . . . je zou de jongens meteen wat beter leren kennen!
En zij mij!
Tjonge, ik vaet me zo lekker!
Ja, echt gelukkig!
Ahem!
Veel plezier, jongens! Ik zal intussen een lekker maaltje klaarmaken!
En . . .
We hebben nou al weken 'n bank in een dorpje hier vlakbij op het oog neef Hannes!
Als jij erbij bent, hebben we hem in 'n wip gekraakt!

BLAMM!
Als we er ooit komen!
Laten we lopen!
Daar heb je het dorp! Het heet Poendijk!
Er op af, jongens!
Ahem!
Kom mee
HELLUP!
Oeps!
Gek — ik heb nooit geweten dat die helling hier was!
Wat een geluk dat jij erbij was, Hannes ! anders hadden we ons misschien bezeerd!
Uh-huh!
BANK
De bank is gesloten!

Het hele dorp zit dicht! Het lijkt wel of iedereen weg is gegaan — met de centen, natuurlijk!
BAKKER
SCHOENEN
Hoe zou dat nou komen, denk je?
Als ik m'n baantje wil houden
Moet ik beginnen met m'n mond te houden!
176
ZWARE JONGENS
Tjonge, dit zou te toch wel PECH kunnen noemen! Dit wordt me te gek!
Weet je zeker dat je Hannes de BOFFER bent?
Heel zeker!
GEVANGENIS
176-553
He, kijk eens, jongen, de gevangenis staat nog open!
Gunst, en toch is er niemand binnen! Kom mee, misschien kunnen we een paar tralies pikken!
Daar is geen beginnen aan, die tralies zitten muur vast!
Hé, jongens, misschien brengen die matrassen nog een paar duiten op!
't Is in ieder geval wat!
Kom mee, help me even om ze eruit te slepen!
KABONG!
KLIK!
176-555
ZWARE JONGENS
176-553
ZWARE JONGENS

Het spijt me jongens, maar ik heb de deur per ongeluk dicht gestoten!
We zitten OPGESLOTEN!
HELP! POLITIE!
ZWARE JONGENS
Ik geloof dat ik jullie maar beter de waarheid kan vertellen! Ik heet inderdaad Hannes de Bakker, maar ze noemen me zo omdat ik altijd PECH heb!
Nou snap ik het!
Nou, het enige wat ik nog kan doen, is weer eens (snif!) m n ontslag te nemen!
Ja, en blijf voortaan uit onze buurt!
Dan
Psst! Hé! Zijn dat de Zware Jongens, daar binnen?
GEVANGENIS
Uh huh!
Niet lang daarna
En zo is het gegaan, nicht Mikmak! Nou bedankt voor de vleermuizesoep! Ik moet maar weer es opstappen!
Ik vind het niks leuk dat je nou al weggaat, neef Hannes! Maar jij zult het wel t beste weten!
SLURP!
Help! Sputter! (Kuch! Rochel!)
Oh, lieve help! Ik hrb je per vergissing konijnepotensoep gegeven!
SPROING!
Maak je maar niet bezorgd, neefje! Ik zal gauw n tegenmiddeltje maken!
KONIJNE-POTEN-SOEP?
KLOP! KLOP!

Huh?
Dat is em burge meester!
Maai!

Mag ik u hierbij aanstellen tot sheriff van Poendijk! U hebt de Zware Jongens gevangen en dus bent u de aangewezen persoon voor deze baan!
Ikke?

Doordat u de Zware Jongens hebt gevangen, is Poendijk beroemd geworden! De vroegere bewoners keren terug! HET DORP LEEFT WEER! DANK ZIJ U!

Misschien komt dat wel door die soep! Kanjne poatjes brengen altijd geluk! Alle mieren-nog-an tae!
Ah-hah dus nu heb ik geluk en nu heb ik macht! Door deze sheriff-ster!

En nu in naam der wet, arresteer ik je omdat je ontsnapte boeven helpt!
WAT?
Hij is getikt!

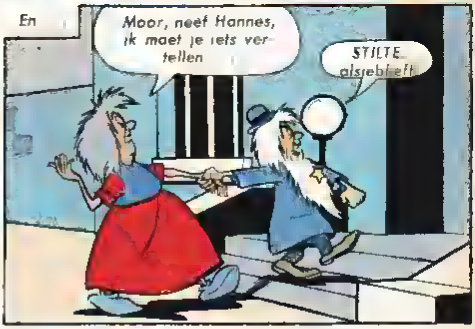
En
Moor, neef Hannes, ik moet je iets vertellen
STILTE alsebleef!

Makkie, wat isser gebeurd?
Dag, jongens!

Zeg, hebben jullie een donker pak om aan te doen als je in de rauw moet voor mijn arme neef, die weldra niet meer zal-zijn?
En nu HUH?

Wat bedoel je — NIET MEER ZAL ZIJN?
Dat probeerde ik je net te vertellen neef! Jouw tak van de familie KAN NIET TEGEN KONIJNE POTEN!
Oh nee?
Het brengt ze even een beetje geluk, maar dan — BAM! komt de terug slag!
Heus waar?
TENZIJ ze het juiste tegenmiddel op tijd krijgen! (Diepe zucht!)
Wees maar niet bang, Hannes je wij redden je wel!
Vlug! Ik voel het mis gaan!
Breng hem naar mijn huis, jongens!
Hoe voel je je nou, neef?
Ik zal het je zo vertellen!
TOING!
En dan
Dank zij jou, nicht Mikmak, voel ik me weer even belabberd als vroeger!
Dat doet me genoegen neef Hannes! En wees maar niet bezorgd, die pech van je komt ook gauw weer terug!
Tot ziens, nicht Mikmak! Ik weet nou dat het geen zin heeft om te proberen tegen de natuur in te gaan! (Zucht!)
Tot ziens, Hannes! En VEEL PECH, ouwe Bofferl
ZWARE JONGENS
ZWARE JONGENS

d.tjes en d.tjes van Donald Duck

Bekijk de clown gedurende één minuut. Bedek daarna het plaatje en probeer uit je hoofd te zeggen op welke delen van de clown de zes letters staan.

12345679?

Schrijf deze cijfers over, vermenigvuldig ze met een van die cijfers en dan met 9 en je zult zien dat de uitkomst steeds is samengesteld uit het cijfer waarmee je 't eerst vermenigvuldigde

dr stogi

OPLETTEN ALLEMAAL!

De winnaars van prijsvraag nr 43 zijn:

1e prijs: Marten Rulter, **Langelilleweg 85, Langelille, Friesland;**
2e prijs. Tini Delfing, **Scharwoude 5 gem Avenhorn;**
3e prijs. Kinderen Maulenhoff, **Maastricht;** A Buren, **Amsterdam,** W Nieuwdorp **'s-Heer Hendrikskinderen, post Gaes;** Kinderen Fanse **Tilburg,** Kinderen de Koning **Hardinxveld-Giessendam;** R Santing, **Den Helder;** Fr Nouwens **Vessem, N. Br;** R Haan, **Kammerzijl,** A Groeneboer **Nieuwe, België;** P Dijkens **Hoogeveen;**
4e prijs. D Rexwinkel, **Rheden,** S Draaisma, **Balsward,** C Spitze **Havelte,** Gr v Hoesel, **Meeuwen, N Br;** H v d Kuijl, **Den Helder,** A Brinkmon, **Vroomshoop, Ov;** R Bejjk, **Reuver;** I Griffioen **Den Haag,** A Bakhuis, **Markelo;** M Wollrabe **Haaksbergen;** J Landkroon **Lisse;** Th de Bie **Breukelen,** J Lakenveldt, **Farmsum-Delfzijl;** E Hooiveld, **Wervershoef;** R. v Dieën **Kaatsheuvel;** A Kwebeman **Nieuw-Buinen;** Br Guiljam **Marknesse N-O-P.;** J v Leersum, **Bijswijk;** W Moen, **Uithuizen,** C Palmen **Waubach**

De oplossing van prijsvraag nr 43 is KLEED - TAFEL

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

? ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NO. 50

Op deze tekening zie je vijf muziekinstrumenten. Bij ieder instrument staat een nummer. Probeer de naam van elk instrument te vinden en zet die in het vakje met hetzelfde nummer. In ieder hokje komt één letter. Als je alles goed hebt ingevuld, lees je op het gele rijtje van boven naar beneden een meisjesnaam. Schrijf die naam op een briefkaart en stuur deze vóór 16 december naar DONALD DUCK, Postbus 782, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „OPLOSSING NR 50", en daaronder wat je wilt hebben als je een prijs wint: een autoped of een horloge.

Als je van je moeder een toetje mag klaarmaken, vraag dan eens of je er een halve dag van tevoren al mee mag beginnen. Je doet dan per persoon drie eetlepels havermout en twee eetlepels rozijnen in een glas yoghurt. Vlak voor je gaat eten, doe je er een halve lepel honing en een beetje geraspte citroenschil door en, als het kan, zet je de glazen even in de ijskast, zodat de yoghurt goed koud is. Misschien mag je er nog een toefje slagroom op doen. Eet smakelijk!

koe met muziek

Tim vroeg aan een boer: „Wat heeft dia koe daar op zijn kop?" — „Dat zijn hoorns," zei de boer. Op dat moment loeide de koe net. Tim vroeg: „Op welke hoorn blies ze nou?"

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Deze week heb ik een heleboel fijne tekeningen gekregen, bijvoorbeeld van **Paula Fakkert** uit Schoorl en **José Hulbers** uit Uilft. **Carla van Breukelen** uit Harmelen heeft een prachtig schilderij van haar brief gemaakt en van **M. van Mullem** uit Driel kreeg ik een mooie tekening van Dagobert en Donald, waar ik heel blij mee ben. Dat ben ik ook met de bewegende Donald Duck van **Gerda, Annelies en Aad Lampers** uit Driehuis. Dat was een knap stukje werk! **Ad Harst** uit Bruinisse stuurde een verhaaltje. Heb je dat zo verzonnen, Ad, of was je misschien zelf die jongen? **Margo Joris** uit Wessem wilde ook zo graag eens in de Brievenbus staan. Schrijf je nog eens hoe je kerstrapport is? **Gerhard Boode** uit Ede bedankt alle vriendjes en vriendinnetjes voor de post die hij heeft gekregen. Andere zieke kinderen die graag een briefje of kaartje willen hebben, zijn.

Jan Koehaorn, 9 jr. — speldjes, kaarten Sophiaziekenhuis, Kinderzaal, Zwolle
Arie Schuttershaef, 5 jr. — autofoto's, speldjes, Nwe Voordorpstr 48, Voorschoten
Carrie Braere, 15 jr — speldjes, filmsterren San Sonevanck, Pav. 2, Serre 1½ boven, Harderwijk

Zo, dit was het dan. Als jullie schrijven naar Postbus 702, Amsterdam, vergeet dan niet, duidelijk je naam en adres te vermelden, en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten OOM DONALDS BRIEVENBUS. Tot de volgende week!

een, twee, drie, vier, fluitje van papier

Voor dit spel heb je nodig: een houten plankje van ongeveer 30 x 30 cm, vijf grote spijkers en vijf ringen, bijvoorbeeld weckfliesringen, grote gordijnringen of kartonnen ringen die je zelf kunt maken.
Je verdeelt het plankje met potloodstrepen in vijf vakken, zoals je op de tekening kunt zien. In het midden van ieder vakje sla je een spijker en daarnaast zet je de cijfers 1, 3 en 5. Nu mogen alle spelers om de beurt met de vijf ringen gooien, van een afstand van ongeveer drie meter. Komen twee ringen op één spijker terecht, dan wordt het aantal punten van die spijker maar één keer geteld. Heeft iemand op alle spijkers een ring gegooid, dan krijgt hij vijf punten extra. Wie het eerst vijftig punten heeft, is winnaar.

Knip uit een dubbelgevouwen strookje papier een hoekje zoals je op de tekening kunt zien. Vouw de losse uiteinden van het strookje naar buiten en neem ze tussen je vingers. Houd de gleuf tegen je mond, hard blazen en ... TOET! je merkt dat je een papieren scheepsfluit hebt gemaakt!

WALT DISNEY
Donald Duck
Daar heb je ama met Brutus, haar haan! Die dag zal ik van m n leven niet vergeten, jongens!
Het kippevoer was bijna op, en ama had Brutus ver teld dat ze nieuw voer had besteld
„Toen platseling
Een kleine wervelwind (Slik!) Dat ziet er woest uit! Laten we gauw in de stormkelder duiken!
Hè wat gek! Er is geen zuchtje wind en toch wordt die stofwolk steeds groter!
Goeie grutten! Is me dat schrikken! Het zijn Donald en de neefjes maar! (Zucht!)
PIIIEP
Die jonge wegpiraat heeft me gewaan de stuipen op het lijf gejaagd met z n gejakker in dat autootje!
Oma!
BWAM!

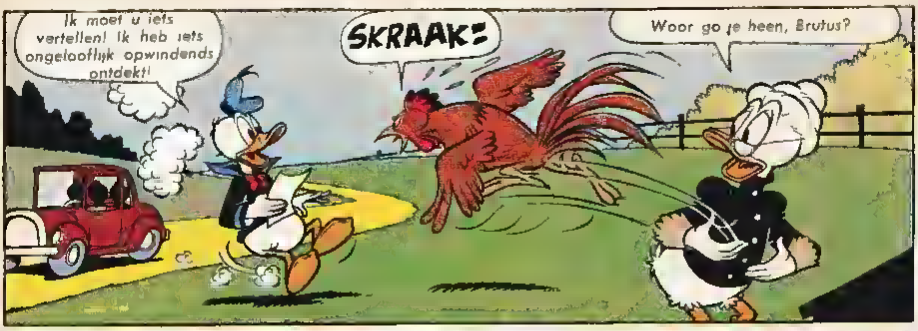
Ik moet u iets vertellen! Ik heb iets ongelooflijk opwindends ontdekt!
SKRAAK!
Waar go je heen, Brutus?

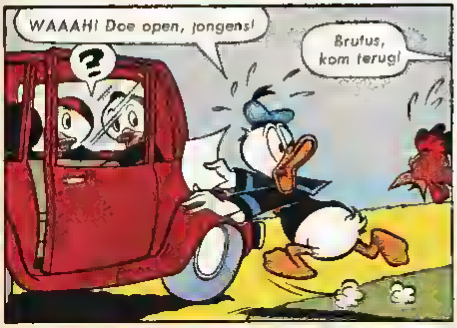
WAAAH! Doe open, jongens!
?
Brutus, kom terug!

Omo s hoon schijnt u niet erg te mogen, oom Donald! Wat een woesteling!
Oef! (Hijg!)
KLAP!

En nou gedroog je je! Pas op, hoor!
Kom maar weer tevoorschijn! Hij doet niks meer!

Brutus is nogal een opgewonden standje en zo nu en dan vat hij z n took hier op de boerderij vreselijk ernstig op!
Wat je took noemt! Nou jo . . moet u dit eens horen
KLIK!

De jongens hebben in hun oordrijkskundeboek gelezen dat de grond waarop uw boerderij staat, vroeger bij het landgoed van een rijke Spaanse edelman behoorde!
?

Volgens de overlevering had die man dezelfde gewoonte als zijn voorouders, de Spaanse veldheren uit de Tachtigjarige oorlog!
Oh! En wat zou dat?

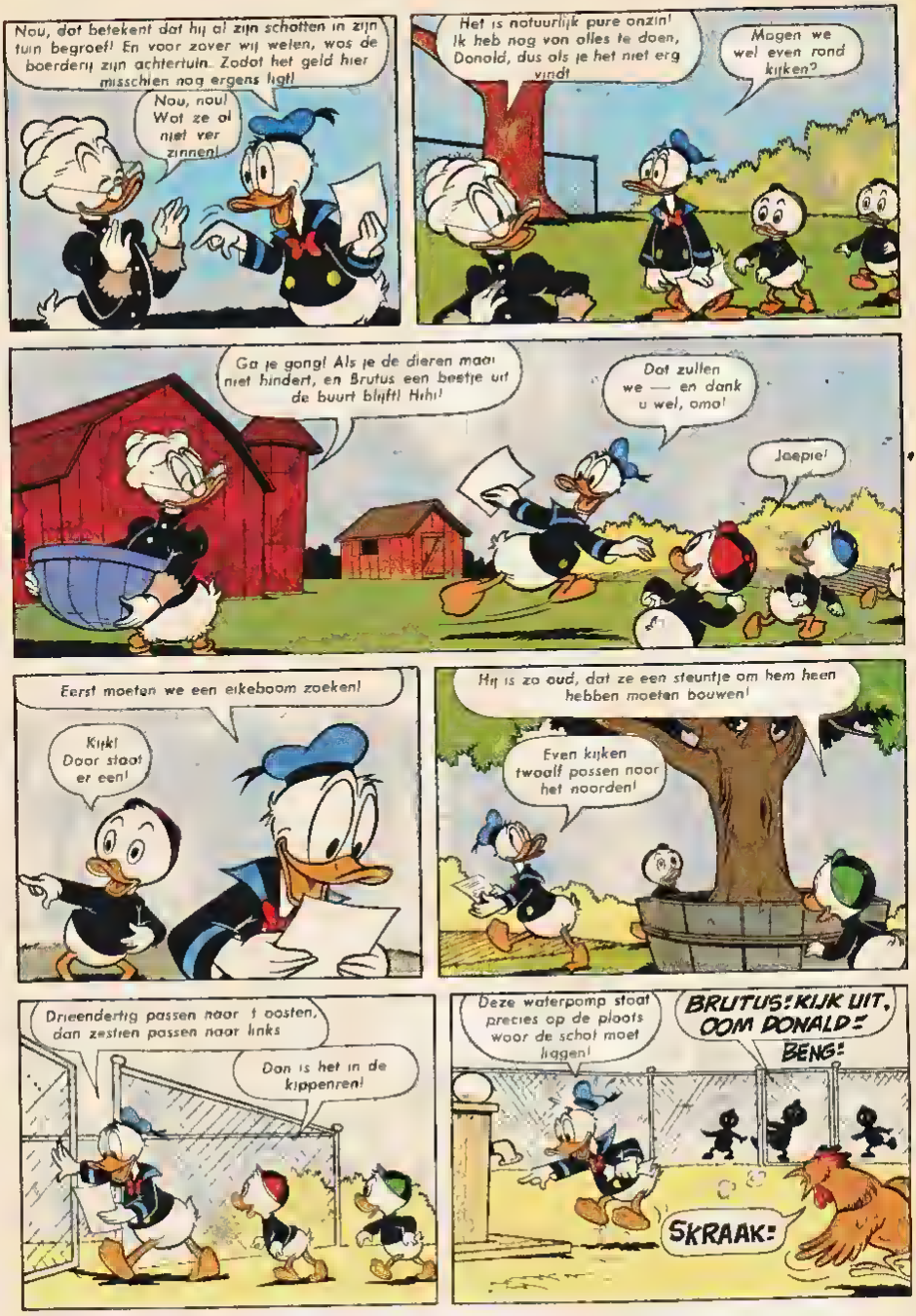
Nou, dat betekent dat hij al zijn schatten in zijn tuin begroef! En voor zover wij weten, was de boerderij zijn achtertuin. Zodat het geld hier misschien nog ergens ligt!
Nou, nou! Wat ze al niet verzinnen!
Het is natuurlijk pure onzin! Ik heb nog van alles te doen, Donald, dus als je het niet erg vindt
Mogen we wel even rond kijken?
Ga je gang! Als je de dieren maar niet hindert, en Brutus een beetje uit de buurt blijft! Hihi!
Dat zullen we — en dank u wel, oma!
Joepie!
Eerst moeten we een eikeboom zoeken!
Kijk! Daar staat er een!
Hij is zo oud, dat ze een steuntje om hem heen hebben moeten bouwen!
Even kijken twaalf passen naar het noorden!
Drieendertig passen naar 't oosten, dan zestien passen naar links
Dan is het in de kippenren!
Deze waterpomp staat precies op de plaats waar de schat moet liggen!
BRUTUS! KIJK UIT, OOM DONALD!
BENG!
SKRAAK!

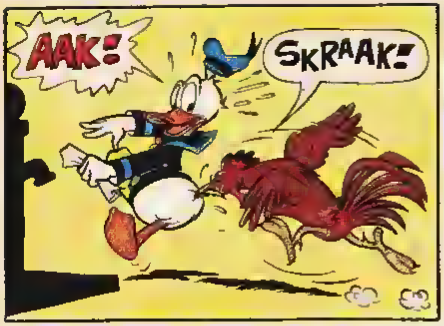
AAK!
SKRAAK!

Bent u nog heel?
Jazeker! Ik weet nu waar de schat ligt, en dat is het enige wat nu belangrijk is!

En wat nu?
Jullie moeten Brutus zoet houden, terwijl ik naar de schat graaf! Je moet me helpen!
Enig idee hoe we dat moeten doen?

Oma's oude rubberhandschoenen en deze veren zullen hem wel een poosje bezig houden!
?

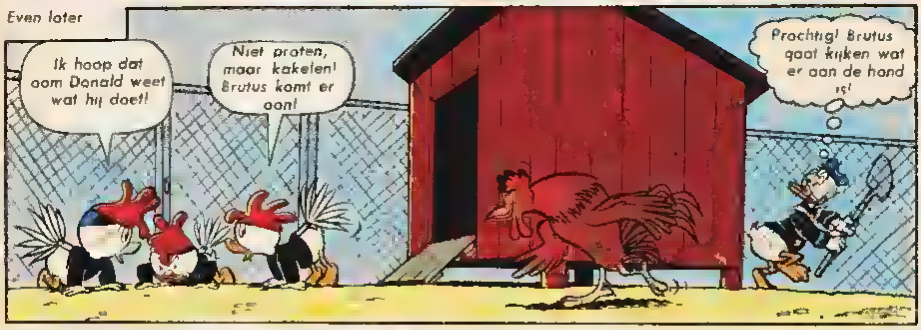
Even later
Ik hoop dat oom Donald weet wat hij doet!
Niet praten, maar kakelen! Brutus komt er aan!
Prachtig! Brutus gaat kijken wat er aan de hand is!

Nu kom ik aan de beurt! Haha!

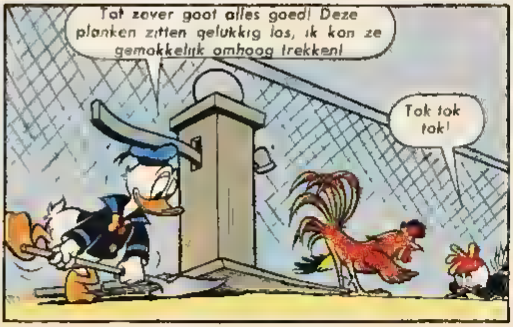
Tot zover gaat alles goed! Deze planken zitten gelukkig los, ik kan ze gemakkelijk omhoog trekken!
Tok tok tok!

KLONK!
Auw! Die verdraaide pompzwengel!
RINKELDE KINKEL'
?
?
Jandoppie! Zilver geld! Wat een fantastische plaats om ze te verstoppen!
SKRAAK!
KIJK UIT, OOM DONALD!
Ik kruip in dit kippenhok! Roepen jullie oma!
KLONK!
BRRF!
ZOEF!
We kunnen hem niet langer voor de gek houden! (Hijg!)
Laten we ons in dit hok verschansen! (Puf!)
Intussen...
Hier is het kippevoer, oma!
Dank je, Krelis, en wil je meteen die eikeboom terug brengen naar de kwekerij? Die is hier bij vergissing gebracht!
GRAAN EN VOEDE

Ik zal ervaar zorgen!
Ik kom za terug om je te betalen!
Daar komt oma aan! Wat zal ze opkijken!
Brutus! Wat doe jij nou op de pomp zwengel? Er zijn toch geen dieven of landlopers in de buurt!
Dieven?
?
Zo! De rekening was drie gulden!
Oma! (Hijg!) U wist dat de schat hier begraven lag?
RINKELDE KINKEL!
Schat! Dat kon ik nou ook weer niet zeggen! Het is mijn spaarpot! Ik werk zoveel buitenshuis, dat het veiliger is mijn geld in deze op gedroogde put te bewaren!
Slik!
Het is de taak van Brutus op 't geld te passen! Haha! En hoe gaat het met JOUW schatgraverij?
Kalm maar, oom Donald!
FLOP!
KUKELE KUUUU!

illustratie:
TED MATHIJSEN

Avontuur in Frankrijk

GESCHREVEN DOOR
ROBERT BATEMAN

Nog voor zonsopgang gaan Archie, Harry en Eddie op weg naar Garabit, op zoek naar de familieschat van Eddies ouders, die daar verborgen moet liggen. Op hun tocht door de bergen ontdekken ze Rudolf Ze besluiten een omweg te maken en Archie gaat hen vooruit om te zien of de kust vrij is.

Hij stond stil en wachtte tot de anderen bij hem waren. „We zullen in een cirkel om hem heen gaan."

„Nee!" Archie haalde diep adem Zijn hart hamerde in zijn keel „Jullie gaan om hem heen. Ik ben de lokeend Ik ga recht op hem af."

Hij wachtte niet op antwoord, maar klom tussen de struiken door naar boven. Hij hield zijn hoofd diep gebogen en trapte zoveel mogelijk op dorre dode takjes om de aandacht te trekken Toen zei hij: „Eddie, houden we niet wat te veel links aan?"

Hij gaf zichzelf antwoord „Nee, Archie, ik geloof het niet We hebben de weg toch gezien?"

Hij stapte luidruchtig voort en zei even later: „Zeg, Harry, je hebt toch niet vergeten de zak mee te brengen, hè?"

Grommig antwoordde hij „Wat denk je wel? Ik ben dat hele stuk toch zeker niet voor de lol meegekomen? Zijn we er onderhand nog niet?"

Hij grinnikte nu in zichzelf Hij had zich nooit opgegeven voor de toneelclub van hun school, maar hij vroeg zich nu af waarom eigenlijk niet Henri Archibald McGully, de Men met de Duizend Stemmen! Dames en Heren, hier volgen enkele imitaties van president Johnson, Danny Kaye, Louis Armstrong, en de twee wereldberoemde schatzoekers Harry Mortimer en zijn Gallische collega Edouard Dulac!

Hij huiverde even toen vlak bij hem een paar takken kraakten Hoe ver was hij nog van Rudolf verwijderd — Rudolf, die een medeplichtige had, een goed voorbereid plan, spieren als staal en een revolver?

Hij durfde er niet aan te denken „Eddie," begon hij weer, „kijk eens op het kompas Gaan we nog steeds naar het zuiden of zijn we naar oost afgeslagen?"

Terwijl hij deze zin afmaakte, strompelde hij door een bos dicht struikgewas en botste bijna tegen de zijmuur van een van de huizen Met een schok stond hij stil. Vlug veranderde hij de stemmen. „Archie, ik heb de huizen gevonden!"

En met zijn eigen stem: „Zeg 't tegen Harry Hij heeft de kaart." En als Harry: „We gaan door de opening ertussen." Toen, snel bedenkend: „Klim op de heuvel erachter en zoek een groot rotsblok op de top!"

Hij liep om de huizen heen, schuifelend met zijn voeten en ging toen de opening binnen.

De helling aan de achterzijde, waarlangs Rudolf een week geleden naar beneden was gezeuld, was steil en moeilijk te beklimmen, alsof hij Harry's bevel opvolgde, begon hij te roepen: „Pak m'n hand! Kijk uit, ondar je, die stenen zitten los!"

Er moést boven een groot rotsblok liggen, groot genoeg om hem te verbergen en Rudolf te dwingen een groot gebied af te zoeken, en hem bovendien dekking te geven terwijl hij geluiden maakte alsof hij aan 't graven was Rudolf zou de tijd nemen en wachten tot het graven voorbij was Dus hij had een rotsblok nodig. Als het er niet was, zou hij in moeilijkheden komen hij zou daarboven in 't oog lopen en de hele opzet zou mislukken Rudolf zou zich niet aan hem storen en de anderen achterna gaan

Hij klauterde de laatste meter naar boven en liet zich hijgend op het gras vallen om een paar seconden uit te blazen Toen ontdekte hij pas hoe ontzettend moe hij was Na een korte nachtrust was hij al vroeg opgestaan — dit was nu waarschijnlijk niet veel minder dan vierentwintig uur geleden En afgezien van alle bijkomende dingen die er waren gebeurd, wist hij nu dat niets zo vermoeiend was dan uren achtereen te rijden in een bus

Moeizaam stond hij op en keek gejaagd om zich heen, zoekend naar het rotsblok dat hij nodig had. Ergens beneden, naast de huizen, klonk het gekletter van losse stenen

Nu kwam het er op aan! Rudolf zou hoogstens twintig seconden nodig hebben om hem in te halen. Twintig seconden om een rotsblok te vinden dat groot genoeg was om zich achter te verstoppen, groot genoeg ook om hem vijf minuten lang te verbergen, terwijl Rudolf naar hem zocht en dan nog eens vijf minuten om Rudolf te overhuiffen of aan de praat te houden, zodat Harry en Eddie tenminste tijd genoeg zouden hebben om de plek te vinden waar ze het cement moesten weghakken. Hij liep nu hard Vreemde manier van detective zijn — door zo hard mogelijk weg te lopen van de misdadiger die hij in de val wilde laten lopen!

Hij viel bijna over het rotsblok, dat half verscholen lag in een kuil, omgroeid door hoog gras en struikgewas. Hij greep het ruwe graniet vast, werkte zich er omheen en liet zich aan de achterzijde neervallen Het deed hem pijn zijn adem in te houden en te luisteren, maar hij dwong zijn longen te gehoorzamen

Hij kon niets horen Een lichte bries deed het gras ritselen, maar hij hoorde van alles, behalve de snelle voetstappen van Rudolf

Met zijn ene hand omklamde hij een grote steen Dat moest de hamer zijn waarmee hij tegen het rotsblok zou slaan om Rudolfs aandacht te trekken voor het geval dat de relsleider, na zijn speurtocht, het mocbt opgeven en terug zou gaan naar de huizen

Hij luisterde weer Deze keer klonk het geluid van trage, voorzichtige stappen Hij wachtte Het geluid kwam dichterbij, stierf dan weer weg Hij hief zijn hoofd voorzichtig op en tuurde gespannen naar de brokkelige rand van de helling waartegen hij, op zoek naar het rotsblok, omboog was geklauterd

Met een ruk liet hij zijn hoofd zakken Op nog geen vier meter afstand stond Rudolf Hij stond met zijn rug naar het rotsblok, maar hij zou zich elk ogenblik kunnen omdraaien

Archie betastte het stuk steen met zijn vingertoppen Natuurlijk, er waren andere methodes om met Rudolf af te rekenen Je kon een dief tot stean brangen door de politie te roepen, door bluf of door brute kracht De steen zou Rudolf zeker een week uitschakelen als hij zijn achterhoofd raakte

Maar zou hij wel zo zuiver kunnen gooien? Stel dat hij miste, wat zou Rudolf dan doen? Zich bliksemsnel omkeren en vuren venuit de heup?

En dan was er nog iets Het was allemaal goed en wel een man met een steen bewusteloos te gooien uit zelfverdediging, maar tot nu toe had Rudolf hem niet aangevallen Tot nu toe had Rudolf eigenlijk helemaal niets onwettigs gedaan Hij mocht even vrijelijk door Parijs of Garabit lopen als ieder

ander. Vier meter van hem vandaan kwam de man in beweging. De zaklantaarn werd weer aangeknipt en scheen ven de ene naar de andere kant. Geschrokken dacht Archie een ogenblik dat Rudolf een sein gaf aan zijn medeplichtige. Toen besefte hij dat de lichtstraal alleen maar gebruikt werd om een plek, tussen twee struiken, die weleens een schuilplaats had kunnen zijn, te belichten. Op dat ogenblik, terwijl hij aan de medeplichtige van Rudolf dacht, werd iets anders opeens zonneklaar. Er kon geen medeplichtige hier in Garabit zijn. Het telegram dat Rudolf in Tossa had verzonden, was in het Engels gesteld, waarschijnlijk gericht aen iemand in Engeland!

Rudolf begon weer terug te wandelen naar de rand van de helling waaronder de twee huizen lagen.

Zonder verder over de gevolgen van zijn handeling na te denken, pakte Archie de steen op en sloeg er mee tegen het rotsblok, en weer, en weer. Voor de zekerheid riep hij luidop: „Aen deze kant, Harry! Sla op de rechterkant!"

De donkere gestalte ven Rudolf stond opeens stil, draaide zich om en rende op hem toe, de lichtbundel van de lantaarn zwaaide en danste over de struiken en graspollen, tot het de rots bereikte. Het gleed langzaam over de bovenkant van het rotsblok en scheen toen, verblindend, recht in Archies ogen.

Daar lag hij op z'n knieën, als vastgenageld, en hij voelde zijn maag omkeren van engstige afwachting. Had Rudolf een revolver? En zo ja, zou hij hem gebruiken?

De zaklantaarn vloog door de lucht. Er klonk een pijnlijk gekreun als van iemend die hard en onverwachts wordt getroffen. Twee gedaanten vielen, vlak bij hem, zwaar op het rotsblok neer. Er klonken gesmoorde uitroepen en doffe klappen.

De lantaarn, die nog brendde, lag ergens rechts van Archie in het gras. Half kruipend, half rennend, ging hij er naar toe. Het ding zou ook als wapen kunnen dienen. Harry moest door het dolle heen zijn. Hij mocht dan sterk zijn, Rudolf was ouder, sterker en had vast en zeker een revolver.

Hij raapte de zaklantaarn op, knipte hem uit en rende terug naar de plek waar werd geworsteld. Ofschoon de ochtendlucht tamelijk kil was, liep het zweet hem over zijn handen en van zijn voorhoofd in zijn ogen.

Op de rots bewogen de twee figuren zich zo snel dat hij niet kon zien wie Rudolf was. Toen tenslotte de een boven op de ander roide, herkende hij de witte sjaal die Rudolf had gedragen; hij hief de zaklantaarn als een knuppel omhoog en juist toen de twee vechtende figuren van positie verwisselden, kwam de neerwaartse slag. Hij liet zijn arm opzij schieten, maar de lantaarn vloog uit zijn natte hand en verdween ergens in de struiken.

Hij stond daar hulpeloos, zonder een wapen. Harry te hulp komen met alleen zijn vuisten zou volmaakt zinloos zijn. Zijn stompen op de stevige kin van Rudolf zouden even weinig effect hebben gehad als slagen met een opgerolde krant.

Eddie!

Hij draaide zich met een ruk om. Waar was Eddie al die tijd geweest?

Eddie moest hem helpen. Samen zouden ze Rudolf lang genoeg in bedwang kunnen houden om Harry geiegenheid te geven de beslissende slag toe te brengen.

Hij rende naar de rand van de helling, tuurde naar de huizen daar beneden en strompelde er naar toe.

„Eddie! Kom gauw naar bovan!"

Beneden, in de schemering tussen de huizen, bewoog iets.

Eddie kwam te voorschijn aan de voet van de helling en keek omhoog.

„Wat is er aan de hand?"

„Het is Rudolf!" schreeuwde Archie. „Hij heeft Harry te grazen!"

Achter Eddie klonk een zwaardere stem. „Waar heb je 't in vredesnaam over, Archie? Ik ben hier!"

Als Rudolf met met Harry aan het vechten is, met wie dan wel? Wie speelt er nòg een rol in deze geschiedenis?

Oom Dagobert

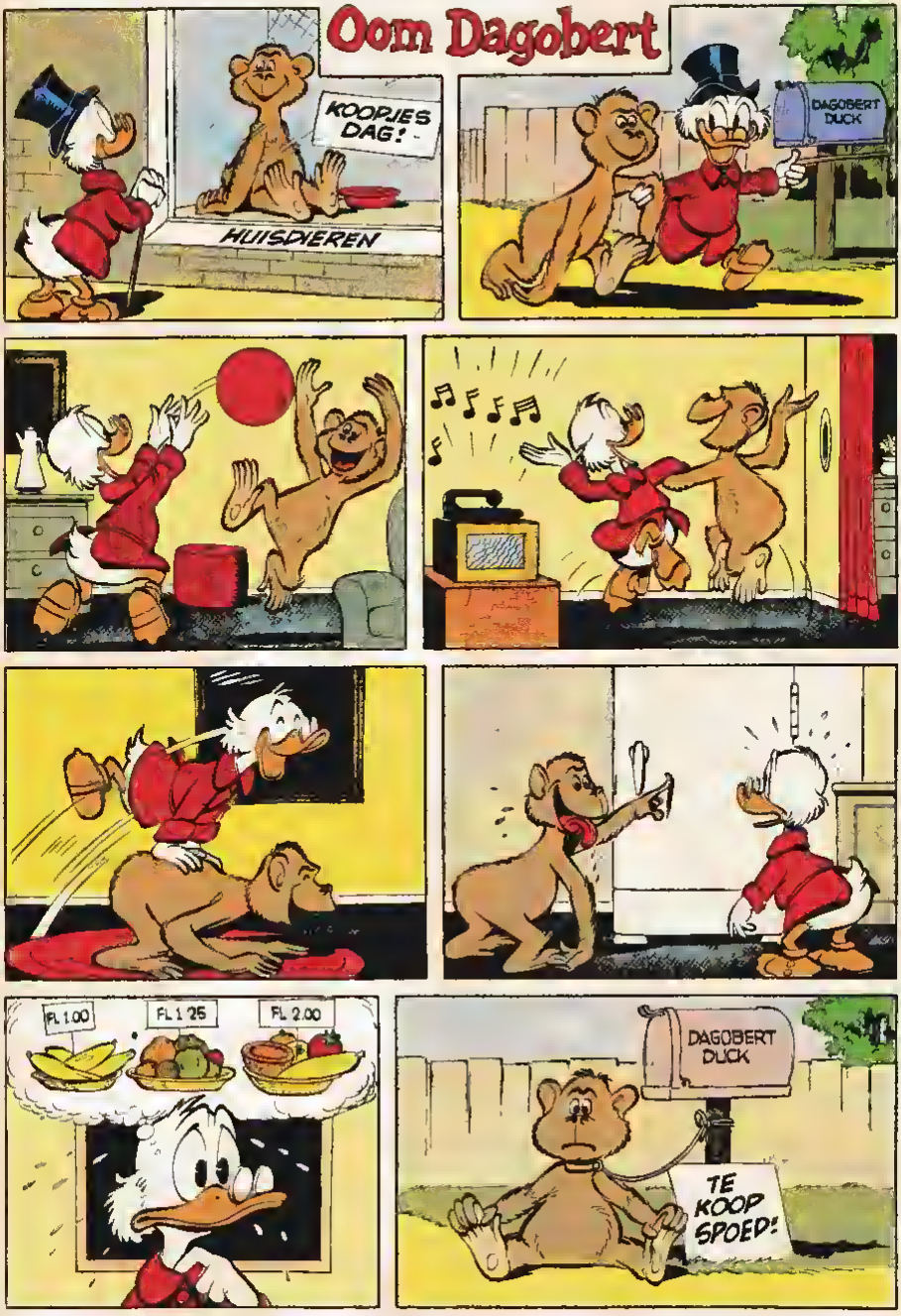

Tom Poes en de WISPEN

...OPDAT EEN WISP OP UW HOOFD NEERDALE...
AU!
MPF..AU.. ..EH.. EH.. NU DE WISPEN WEER THUIS ZIJN, ZAL HET HELE LAND WEER OPLEVEN...
HATSJOE!
... EN DE LANGDURIGE SLURFVERKOUDHEID VAN DE MAHARADJA ZAL SNEL GENEZEN!
HEERLIJK NIEUWS!
HIEP!
HIEP!
HIEP!
HOERA!!!
DE HANDEL ZAL TOT NIEUWE BLOEI GERAKEN...
GA DOOR, GA DOOR.
EN ZO GAAT DAT MAAR DOOR. FLAUWE SPELLETJES MET DIE HOGE HEER. AAN MIJ EN M'N GELD DENKT BRODDELS NIET! MOOIE TROEP!

WAL RUS ZAL IN DE VREEMDE RECLAME MAKEN VOOR UW FRAAIE OOSTERSE TAPIJTEN.
WALREUS? WIE IS DAT?
HIER IS WAL RUS, HOOGMOGENDE! GEËERD ZEEMAN DIE ONS MET WISPEN VEILIG NAAR DOEMARAKAR BRACHT!
GEGROET, WALREUS, TROUWE ZEEBONK!
HUH?!
IK ZAL U VORSTELIJK LONEN: EEN SCHEEPSLADING TAPIJTEN SCHENK IK U, VANDAAG NOG!
ALLE HAAIEN! IK HEB NOG NOOIT EERDER EEN LANDROT BEDANKT, MAAR NOU...
....IK KAPSEIS VAN AANDOENING!
DRA BLOEIT WEER DE SOESOEBLOEM!
MET HET SAP DAARVAN KAN JAJALAMAPRATA PRIK ZIJN ORAKELTAAK WEER OPNEMEN.
TOT DIE DAG ZAL OLI BOMBAL ORAKELEN!
EN DAARNA OOK. OM DE BEURT MET JAJALAMAPRATA PRIK. PRIK OVERDAG; BOMBAL'S NACHTS.
DAT IS GEEN LEVEN!
'T IS NIET TE GELOVEN! IN ÉÉN KLAP SCHATRIJK!

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 25 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** ƒ 13,— per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 23,40 per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1965 Walt Disney Productions

Mieke en Wouter
OP WOENSDAG MIDDAG MAKEN DIE RELHAMELS 'T DORPSPLEIN ONVEILIG. DAAR DOE JE OOK ALS POLITIEMAN NIETS AAN, KRUIDENIER!
KRUIDENIER
LUISTER ES, IK HEB EEN PLANNETJE... PSST, PSSST, PSSST!
HM, HET VALT TE PROEREN ....
DAAR ZIJN ZE, VELDWACHTER, GA JE GANG ....
STILTE JONGENS! IK HEB EEN VOORSTEL!
PATS
AU!!
JIJ BENT HEM!
NIETES
WELLES
EVENLATER..
ZIE JE DAT?
DAT HEEFT NOG NIEMAND KLAARGESPEELD!
ZEG, IS HET HEUS WOENSDAGMIDDAG?
ZO'N UNIFORM DWINGT RESPECT AF!
OKÉ, JONGENS! HET IS VIER UUR!
HOERA...
DE TIJD IS OM!!
EINDELIJK!
MILKY WAY DOET WONDEREN!
WE HEBBEN ONS AAN DE AFSPRAAK GEHOUDEN
WE ZIJN TOT 4 UUR STIL GEWEEST
MILKY WAY
ALLES IS WEER BIJ HET OUDE ....
VOOR 'N MILKY WAY WIL IK BEST 'N PAAR UUR STIL ZIJN!!
MMMM, DAT SMAAKT NAAR MEER!!!!
Milky Way
MILKY WAY - FIJN VOOR DE LEKKERBEK EN AAN TAFEL HEB JE TOCH NOG TREK!
15ct